Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (pirmā palāta)

2017. gada 25. oktobrī* [i]

Apelācija – Regula (EK) Nr. 1907/2006 (*REACH*) – 57. pants – Vielas, kas rada ļoti lielas bažas – Apzināšana – 2. panta 8. punkta b) apakšpunkts – Atbrīvojums – 3. panta 15. punkts – "Starpprodukta" jēdziens – Akrilamīds

Lieta C-650/15 P

par apelācijas sūdzību atbilstoši Eiropas Savienības Tiesas statūtu 56. pantam, ko 2015. gada 4. decembrī iesniedza

Polyelectrolyte Producers Group GEIE (***PPG***), Brisele (Beļģija),

SNF SAS, Andrezjē-Buteona [*Andrézieux-Bouthéon*] (Francija),

ko pārstāv *E. Mullier* un *R. Cana*, advokāti, kā arī *D. Abrahams*, *barrister*,

apelācijas sūdzības iesniedzējas,

pārējās lietas dalībnieces –

Eiropas Ķimikāliju aģentūra (***ECHA***), ko pārstāv *M. Heikkilä* un *W. Broere*, pārstāvji, kuriem palīdz *J. Stuyck* un *S. Raes*, *advocaten*,

atbildētāja pirmajā instancē,

Nīderlandes Karaliste, ko pārstāv *M. Bulterman* un *B. Koopman*, pārstāves,

Eiropas Komisija, ko pārstāv *K. Talabér-Ritz*, kā arī *E. Manhaeve*, *K. Mifsud-Bonnici* un *D. Kukovec*, pārstāvji, kas norādīja adresi Luksemburgā,

personas, kas iestājušās lietā pirmajā instancē.

TIESA (pirmā palāta)

šādā sastāvā: palātas priekšsēdētāja R. Silva de Lapuerta [*R. Silva de Lapuerta*], tiesneši K. G. Fernlunds [*C. G. Fernlund*] (referents), Ž. K. Bonišo [*J.-C. Bonichot*], A. Arabadžijevs [*A. Arabadjiev*] un J. Regans [*E. Regan*],

ģenerāladvokāte E. Šarpstone [*E. Sharpston*],

sekretāre L. Hjūleta [*L. Hewlett*], galvenā administratore,

* Tiesvedības valoda – angļu.

ņemot vērā rakstveida procesu un 2017. gada 11. janvāra tiesas sēdi,

noklausījusies ģenerāladvokātes secinājumus 2017. gada 6. jūlija tiesas sēdē,

pasludina šo spriedumu.

Spriedums

1 Savā apelācijas sūdzībā *Polyelectrolyte Producers Group GEIE* (*PPG*) un *SNF SAS* lūdz atcelt Eiropas Savienības Vispārējās tiesas 2015. gada 25. septembra spriedumu *PPG* un *SNF*/*ECHA* (T-268/10 RENV, turpmāk tekstā – "pārsūdzētais spriedums", EU:T:2015:698), ar kuru tā ir noraidījusi viņu prasību atcelt Eiropas Ķimikāliju aģentūras (*ECHA*) 2009. gada 22. decembra lēmumu, ar kuru akrilamīds (EK Nr. 201-173-7) ir apzināts kā viela, kura atbilst Eiropas Parlamenta un Padomes 2006. gada 18. decembra Regulas (EK) Nr. 1907/2006, kas attiecas uz ķimikāliju reģistrēšanu, vērtēšanu, licencēšanu un ierobežošanu (*REACH*) un ar kuru izveido Eiropas Ķimikāliju aģentūru, groza Direktīvu 1999/45/EK un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 793/93 un Komisijas Regulu (EK) Nr. 1488/94, kā arī Padomes Direktīvu 76/769/EEK un Komisijas Direktīvu 91/155/EEK, Direktīvu 93/67/EEK, Direktīvu 93/105/EK un Direktīvu 2000/21/EK (OV 2006, L 396, 1. lpp., un labojums – OV 2007, L 136, 3. lpp.), kas grozīta ar Komisijas 2009. gada 22. jūnija Regulu (EK) Nr. 552/2009 (OV 2009, L 164, 7. lpp.) (turpmāk tekstā – "*REACH* regula"), 57. pantā noteiktajiem kritērijiem atbilstoši šīs regulas 59. pantam (turpmāk tekstā – "apstrīdētais lēmums").

Atbilstošās tiesību normas

2 *REACH* regulas preambulas 41. apsvērums ir izteikts šādi:

"Efektivitātes, kā arī starpproduktu specifisko īpašību dēļ tiem būtu jānosaka īpašas reģistrācijas prasības. Polimēri būtu jāatbrīvo no reģistrēšanas un novērtēšanas līdz tam, kad tos, kuri jāreģistrē sakarā ar risku cilvēku veselībai vai videi, būs iespējams izvēlēties praktiski piemērojamā un rentablā veidā, pamatojoties uz stabiliem tehniskiem un pamatotiem zinātniskiem kritērijiem."

3 Šīs regulas 2. pantā "Piemērošana" ir paredzēts:

"1. Šo regulu nepiemēro:

[..]

c) neizolētiem starpproduktiem;

[..]

8. Uz ražotnē uz vietas izolētiem starpproduktiem un transportētiem izolētiem starpproduktiem neattiecas:

[..]

b) regulas VII sadaļa.

9. Šīs regulas II un VI sadaļu nepiemēro polimēriem."

4 Šīs regulas 3. pantā "Definīcijas" ir noteikts:

"Šajā regulā:

[..]

15) starpprodukts: viela, ko ražo ķīmiskai pārstrādei, un pārstrādē šo vielu izmanto vai patērē, lai pārveidotu citā vielā (turpmāk – "sintēze"):
   a) neizolēts starpprodukts: starpprodukts, ko sintezējot apzināti neizvada no iekārtas (izņēmums: lai ņemtu paraugu), kurā notiek sintēze. Iekārtā ietilpst reakciju trauks, palīgiekārtas un iekārtas, kam cauri nepārtraukti vai partijās plūst viela, kā arī cauruļu sistēma, pa ko to pārvieto no viena trauka citā, kur notiek nākamais reakcijas posms, taču pie iekārtas nepieder tvertnes vai citi trauki, kuros vielu(-as) glabā pēc ražošanas;
   b) ražotnē izolēts starpprodukts: starpprodukts, kas neatbilst neizolēta starpprodukta kritērijiem un ja starpprodukta ražošana un citas(-u) vielas(-u) sintēze no šī starpprodukta notiek tajā pašā ražotnē, bet to veic viena vai vairākas juridiskas personas;
   c) transportēts izolēts starpprodukts: starpprodukts, kas neatbilst neizolēta starpprodukta kritērijiem un ko transportē no vienas ražotnes uz citu vai arī ko viena ražotne piegādā citām;

16) ražotne: vieta, kurā konkrētu infrastruktūru un iekārtas lieto kopīgi, ja vielas(-u) ražotāju ir vairāk nekā viens;

[..]."

5 *REACH* regulas 17. pants "Ražotnē izolētu starpproduktu reģistrācija" ir formulēts šādi:

"1. Visi ražotnē izolētu starpproduktu ražotāji, kas gadā veic to ražošanu vienas tonnas vai lielākā apjomā, iesniedz Aģentūrai attiecīgā ražotnē izolēta starpprodukta reģistrācijas pieteikumu.

2. Ražotnē izolētu starpproduktu reģistrācijas pieteikumā iekļauj šādu informāciju, ciktāl ražotājs to var iesniegt bez papildu testēšanas:

a) ražotāja datus, kā norādīts VI pielikuma 1. iedaļā;

b) datus par starpproduktu, kā norādīts VI pielikumā no 2.1. līdz 2.3.4. iedaļai;

c) starpprodukta klasifikāciju, kā norādīts VI pielikuma 4. iedaļā;

d) visu pieejamo informāciju par starpprodukta fizikāli ķīmiskām īpašībām, kā arī īpašībām, kas ietekmē cilvēku veselību vai apkārtējo vidi. Ja ir pieejams izpētes pārskats, iesniedz izpētes kopsavilkumu;

e) īsu vispārēju lietošanas veida aprakstu, kā norādīts VI pielikuma 3.5. iedaļā;

f) sīkas ziņas par izmantotiem riska pārvaldības pasākumiem.

[..]

3. Šā panta 2. punktu piemēro ražotnē izolētiem starpproduktiem tikai tad, ja ražotājs apliecina, ka vielu ražo un lieto vienīgi stingri kontrolētos apstākļos, un visā dzīves cikla laikā to rūpīgi glabā, izmantojot tehniskus līdzekļus. Izmanto kontroles un procedūru tehnoloģijas, lai mazinātu emisiju apjomu un jebkādu ar to saistītu iedarbību.

Ja šos nosacījumus neievēro, reģistrācijas pieteikumā iekļauj 10. pantā norādīto informāciju."

6 *REACH* regulas 18. pantā "Transportējamu izolētu starpproduktu reģistrācija" ir noteikts:

"1. Visi transportējamu izolētu starpproduktu ražotāji vai importētāji, kas gadā veic to ražošanu vai importēšanu vienas tonnas vai lielākā apjomā, iesniedz Aģentūrai reģistrācijas pieteikumu par attiecīgu transportējamu izolētu starpproduktu.

2. Transportējamu izolētu starpproduktu reģistrācijas pieteikumā iekļauj šādu informāciju:

a) ražotāja datus, kā norādīts VI pielikuma 1. iedaļā;

b) datus par starpproduktu, kā norādīts VI pielikumā no 2.1. līdz 2.3.4. iedaļai;

c) starpprodukta klasifikāciju, kā norādīts VI pielikuma 4. iedaļā;

d) visu pieejamo informāciju par starpprodukta fizikāli ķīmiskām īpašībām, kā arī īpašībām, kas ietekmē cilvēku veselību vai apkārtējo vidi. Ja ir pieejams izpētes pārskats, iesniedz izpētes kopsavilkumu;

e) īsu vispārēju lietošanas veida aprakstu, kā norādīts VI pielikuma 3.5. iedaļā;

f) informāciju par riska pārvaldības pasākumiem, ko piemēro un iesaka lietotājiem saskaņā ar 4. punktu.

[..]

3. Tāda transportēta izolēta starpprodukta reģistrācijas pieteikumā, kuru ražošanu vai importēšanu gadā viens ražotājs vai viens importētājs veic 1000 tonnu vai lielākā apjomā, papildus informācijai, kas prasīta saskaņā ar 2. punktu, iekļauj VII pielikumā norādīto informāciju.

Informācijas iegūšanai piemēro 13. pantu.

4. Panta 2. un 3. punktu piemēro transportētiem izolētiem starpproduktiem tikai tad, ja ražotājs vai importētājs pats apliecina vai paziņo, ka ir saņēmis apliecinājumu no lietotāja, ka citas[(-u)] vielas(-u) sintēze no šī starpprodukta citās ražotnēs notiek šādos stingri kontrolētos apstākļos:

a) visā vielu dzīves cikla laikā, arī izgatavojot, attīrot, tīrot un veicot iekārtu profilaksi, ņemot paraugus, veicot analīzes, iekraujot vai izkraujot iekārtas vai traukus, apglabājot vai attīrot un glabājot atkritumus, rūpīgi glabā, izmantojot tehniskus līdzekļus;

b) izmanto procedūras un kontroles tehnoloģijas, lai mazinātu emisiju apjomu un ar tiem [tām] saistītu iedarbību;

c) ar vielu rīkojas tikai attiecīgi mācīts un pilnvarots personāls;

d) tīrīšanas un profilakses darbos piemēro īpašas procedūras, piemēram, izpūšanu un mazgāšanu, pirms sistēmu atver un tajā ieiet;

e) nelaimes gadījumos un rodoties atkritumiem, izmanto procedūras un/vai kontroles tehnoloģijas, lai mazinātu emisiju apjomu un to iedarbību attīrīšanas vai tīrīšanas un profilakses procedūrās;

f) ražotnes apsaimniekotājs rūpīgi apraksta un stingri uzrauga visas procedūras, kurās rīkojas ar vielu.

Ja pirmajā apakšpunktā uzskaitītie nosacījumi nav ievēroti, reģistrācijas pieteikumā iekļauj 10. pantā norādīto informāciju."

7 *REACH* regulas VII sadaļā "Licencēšana" īpaši ir ietverti 56.–64. pants.

8 Šīs regulas 56. panta "Vispārēji noteikumi" 1. punktā ir paredzēts:

"Ražotājs, importētājs vai pakārtots lietotājs nelaiž tirgū vielu lietošanai vai nelieto to pats, ja tā ir iekļauta XIV pielikumā – ja vien:

a) vielas vai vielas maisījumā lietošanas veids(-i) vai vielas iekļaušana izstrādājumā, kā dēļ vielu laiž tirgū vai kā dēļ viņš pats lieto vielu, ir licencēta saskaņā ar 60. līdz 64. pantu; vai

b) vielas vai vielas maisījumā lietošanas veids(-i) vai vielas iekļaušana izstrādājumā, kā dēļ vielu laiž tirgū vai kā dēļ viņš pats lieto vielu, ir atbrīvota no licencēšanas prasības pašā XIV pielikumā saskaņā ar 58. panta 2. punktu; vai

[..]."

9 Minētās regulas 57. pantā "Vielas, kas jāiekļauj XIV pielikumā" ir noteikts:

"Šādas vielas var iekļaut XIV pielikumā saskaņā ar 58. pantā paredzēto procedūru:

a) vielas, kas atbilst klasifikācijas kritērijiem kā 1. vai 2. kategorijas kancerogēnas vielas saskaņā ar Direktīvu 67/548/EEK;

b) vielas, kas atbilst klasifikācijas kritērijiem kā 1. vai 2. kategorijas mutagēnas vielas saskaņā ar Direktīvu 67/548/EEK;

c) vielas, kas atbilst klasifikācijas kritērijiem kā 1. vai 2. kategorijas reproduktīvajai sistēmai toksiskas vielas saskaņā ar Direktīvu 67/548/EEK;

d) vielas, kas ir noturīgas, bioakumulatīvas un toksiskas saskaņā ar šīs regulas XIII pielikumā konkretizētajiem kritērijiem;

e) vielas, kas ir ļoti noturīgas un ļoti bioakumulatīvas saskaņā ar šīs regulas XIII pielikumā konkretizētajiem kritērijiem;

f) vielas, piemēram, tādas, kam ir endokrīno sistēmu noārdošas īpašības, vai tādas, kurām ir noturīgas, bioakumulatīvas un toksiskas vai ļoti noturīgas un ļoti bioakumulatīvas īpašības, kuras neatbilst d) vai e) apakšpunktā konkretizētajiem kritērijiem un par kurām ir zinātnes liecības, ka tās var izraisīt nopietnu ietekmi uz cilvēku veselību vai apkārtējo vidi, izraisot tādas pašas bažas kā citas a) līdz e) apakšpunktā uzskaitītās vielas, un kuras ir apzinātas katrā gadījumā individuāli saskaņā ar 59. pantā paredzēto procedūru."

10 *REACH* regulas 59. pantā "Regulas 57. pantā minēto vielu apzināšana" ir paredzēts:

"1. Šā panta 2. līdz 10. punktā izklāstīto procedūru piemēro, lai apzinātu vielas, kas atbilst 57. pantā minētajiem kritērijiem, un sastādītu sarakstu vielām, ko ar laiku iekļaut XIV pielikumā. [..]

[..]

3. Ikviena dalībvalsts var sagatavot dokumentāciju saskaņā ar XV pielikumu par vielām, kas pēc dalībvalsts atzinuma atbilst 57. pantā paredzētajiem kritērijiem, un nosūtīt to Aģentūrai. [..]

[..]

7. Pēc komentāru sniegšanas vai saņemšanas Aģentūra nodod dokumentāciju Dalībvalstu komitejai 15 dienās pēc 5. punktā minētā 60 dienu termiņa beigām.

8. Ja 30 dienās pēc nodošanas Dalībvalstu komiteja panāk vienprātību par apzināšanu, Aģentūra iekļauj vielu 1. punktā minētajā sarakstā. Aģentūra var iekļaut vielu ieteikumos saskaņā ar 58. panta 3. punktu.

9. Ja Dalībvalstu komiteja nepanāk vienprātību, Komisija sagatavo projektu priekšlikumam par vielas apzināšanu 3 mēnešos pēc Dalībvalstu komitejas atzinuma saņemšanas. Galīgo lēmumu par vielas apzināšanu pieņem saskaņā ar 133. panta 3. punktā minēto procedūru.

10. Aģentūra publicē un atjaunina 1. punktā minēto sarakstu savā interneta vietnē, līdzko ir pieņemts lēmums par vielas iekļaušanu."

11 *REACH* regulas 60.–64. pants attiecas uz licencēšanas procedūru.

12 Komisijas 2011. gada 14. aprīļa Regulā (ES) Nr. 366/2011, ar ko groza Regulu Nr. 1907/2006 attiecībā uz XVII pielikumu (akrilamīdu) (OV 2011, L 101, 12. lpp.), ir paredzēts, ka šajā tabulā pievieno šādu 60. ierakstu:

"60. Akrilamīds CAS Nr. 79-06-1	Nedrīkst laist tirgū vai lietot kā vielu vai maisījumu sastāvdaļu koncentrācijā, kas ir vienāda ar vai lielāka par 0,1 masas %, izmantošanai būvjavās uzklāšanā pēc 2012. gada 5. novembra."

Tiesvedības priekšvēsture

13 No pārsūdzētā sprieduma 1.–10. punkta izriet, ka ar apstrīdēto lēmumu *ECHA* ir iekļāvusi akrilamīdu kandidātvielu sarakstā, lai ar laiku iekļautu šo vielu *REACH* regulas XIV pielikumā tādēļ, ka tā ir klasificēta kā 2. kategorijas kancerogēna viela un 2. kategorijas mutagēna viela.

Tiesvedība Vispārējā tiesā uz pārsūdzētais spriedums

14 2010. gada 10. jūnijā *PPG* un *SNF* cēla prasību, lūdzot atcelt apstrīdēto lēmumu.

15 Ar 2011. gada 21. septembra rīkojumu *PPG* un *SNF*/*ECHA* (T-268/10, EU:T:2011:508) Vispārējā tiesa noraidīja *PPG* un *SNF* prasību kā nepieņemamu.

16 Ar 2013. gada 26. septembra spriedumu *PPG* un *SNF*/*ECHA* (C-625/11 P, EU:C:2013:594) Tiesa atcēla 2011. gada 21. septembra rīkojumu *PPG* un *SNF*/*ECHA* (T-268/10, EU:T:2011:508), nodeva lietu atpakaļ Vispārējai tiesai un atlika lēmuma par tiesāšanās izdevumiem pieņemšanu.

17 Nīderlandes Karaliste un Komisija savus iestāšanās rakstus iesniedza attiecīgi 2014. gada 16. septembrī un 17. septembrī.

18 Ar pārsūdzēto spriedumu Vispārējā tiesa, vispirms noraidījusi *ECHA* iesniegto iebildi par nepieņemamību, noraidīja *PPG* un *SNF* prasību un tām piesprieda atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Lietas dalībnieču prasījumi Tiesai

19 *PPG* un *SNF* lūdz Tiesu:

– atcelt pārsūdzēto spriedumu;

– atcelt apstrīdēto lēmumu vai, pakārtoti, nosūtīt lietu atpakaļ Vispārējai tiesai, un

– piespriest *ECHA* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

20 *ECHA* lūdz Tiesu noraidīt apelācijas sūdzību un piespriest *PPG* un *SNF* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

21 Komisija lūdz Tiesu noraidīt apelācijas sūdzību.

Par apelāciju

Par pirmo pamatu

Lietas dalībnieču argumenti

22 *PPG* un *SNF* apgalvo, ka Vispārējā tiesa, interpretējot *REACH* regulas 3. panta 15. punktā definēto "starpprodukta" definīciju, ir pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā. Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 54.–58. un 66.–68. punktā esot pievienojusi šajā noteikumā neparedzētu nosacījumu. Šis papildnosacījums ierobežojot jēdzienu "starpprodukts" tikai līdz tām vielām, kuru ķīmiskās pārstrādes "galvenais mērķis" ir citas vielas izstrāde. Šī papildinājuma rezultātā no starpproduktu kategorijas tiekot izslēgtas visas vielas, kas ir sintezētas, lai veiktu konkrētu funkciju, kas ir šīs vielas galīgā izmantošana.

23 Vispārējās tiesas pieņemtās interpretācijas rezultātā akrilamīdu, ko izmanto būvjavas poliakrilamīda iegūšanai, esot atteikts klasificēt kā starpproduktu. Šī atteikuma pamatojums esot bijis saistīts ar to, ka šādā situācijā akrilamīds "netiek izmantots [poliakrilamīda] ražošanas nolūkā", bet runa ir tikai par šī monomēra "galīgo izmantošanu".

24 Turklāt šī interpretācija esot likusi Vispārējai tiesai pārsūdzētā sprieduma 56.–58. punktā atteikt klasificēt akrilamīdu, kas tiek izmantots poliakrilamīda ražošanai, par starpproduktu, jo šis pēdējais minētais pēc tam tiek izmantots elektroforēzes gēlu sagatavošanai, tādēļ, ka šīs pārstrādes gala mērķis esot bijis nevis poliakrilamīda ražošana, bet molekulu analītiska atdalīšana elektroforēzē.

25 Tādējādi Vispārējā tiesa esot sajaukusi akrilamīda izmantošanu poliakrilamīda ražošanai ar izmantošanu, kādai poliakrilamīds ir paredzēts, proti, izmantošanai būvjavas uzklāšanā un elektroforēz[es gēlu pagatavošanai]. Vispārējā tiesa sākotnējās vielas pārveidošanas "galveno mērķi" esot pielīdzinājusi sintezētās vielas "galvenajai izmantošanai".

26 Atsakoties kvalificēt monomēru kā starpproduktu, Vispārējā tiesa esot netieši uzskatījusi, ka šī viela nepārstāj pastāvēt polimerizācijas beigās, pretēji tam, ko Tiesa nosprieda 2009. gada 7. jūlija sprieduma *S.P.C. M*. u.c. (C-558/07, EU:C:2009:430) 34. punktā.

27 *PPG* un *SNF* norāda, ka Vispārējās tiesas izvēlētā interpretācija ir pretēja *REACH* regulas mērķim un *ECHA* dokumentam "Tehniskās vadlīnijas: starpprodukti" (dokuments ECHA-2010-G-17-FR). Starpprodukti esot pakļauti īpašam režīmam it īpaši praktisku iemeslu dēļ, kas izklāstīti šīs regulas preambulas 41. apsvērumā, un tos raksturojot, pirmkārt, īpaši reģistrācijas nosacījumi, kas noteikti šīs regulas 17. un 18. pantā, un, otrkārt, atbrīvojums no šīs pašas regulas VII sadaļas.

28 Šī atkāpi ietverošā regulējuma pastāvēšanas iemesls esot saistīts ar saskarsmes ar šīm vielām ierobežošanu, kas attiecīgi nozīmējot arī zemāku riska līmeni citām vielām.

29 *ECHA* un Komisija apstrīd *PPG* un *SNF* argumentus.

Tiesas vērtējums

30 Lai noteiktu, vai pirmais pamats, kas ir par pieļauto tiesību kļūdu *REACH* regulas 3. panta 15. punktā definētā jēdziena "starpprodukts" interpretācijā, ir pamatots, ir svarīgi atgādināt, ka šajā regulā jēdziens "starpprodukts" tiek izmantots kā lietvārds, lai identificētu konkrētas vielas, uz kurām to izmantošanas dēļ attiecas atkāpi ietverošais regulējums, ko raksturo dažu konkrētu šajā regulā paredzētu pienākumu atvieglošana.

31 Atbilstoši *REACH* regulas 3. panta 15. punktā paredzētajai definīcijai jēdziens "starpprodukts" ir viela, ko ražo ķīmiskai pārstrādei, un pārstrādē šo vielu izmanto vai patērē, lai pārveidotu citā vielā, un to sauc par "sintēzi".

32 Turklāt *REACH* regulas 3. panta 15. punktā starpprodukti ir sadalīti trīs kategorijās. Pirmā ir "neizolēts starpprodukts", kas attiecas uz starpproduktu, ko sintezējot apzināti neizvada no iekārtas, kurā notiek sintēze. Saskaņā ar *REACH* regulas 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu šī regula nav piemērojama šai pirmajai kategorijai. Otrā kategorija ir tā sauktais "ražotnē izolēts starpprodukts", un tā ir piemērojama visiem starpproduktiem, kuru ražošana un sintēze notiek tajā pašā ražotnē. Trešā kategorija ir tā sauktais "transportēts izolēts starpprodukts", un tā attiecas uz visiem starpproduktiem, kas tiek transportēti no vienas ražotnes uz citu. Uz šīm divām starpproduktu kategorijām atbilstoši šīs regulas 2. panta 8. punkta b) apakšpunktam tās VII sadaļa neattiecas.

33 No šiem elementiem izriet, ka *REACH* regulas 3. panta 15. punktā ir noteikti trīs nosacījumi, kuri ir jāizpilda, lai vielas izmantošana varētu tikt atzīta par starpproduktu. Kā norādījusi arī ģenerāladvokāte savu secinājumu 56. punktā, pirmais no šiem nosacījumiem ir saistīts ar vielas kā starpprodukta ražošanā un izmantošanā izvirzīto mērķi, proti, pārveidot šo vielu citā vielā. Otrais nosacījums ir saistīts ar tehnisko līdzekli, ar kuru notiek šī pārveide, proti, ķīmisko procesu, ko sauc par "sintēzi". Ar trešo nosacījumu jēdziena "starpprodukts" piemērojamība tiek ierobežota tikai līdz tām vielām, kuras paliek kontrolētā vidē, kas ir vai nu iekārta, kurā notiek sintēze, vai ražotne, kurā notiek ražošana un sintēze, vai vieta, uz kuru šī viela tiek transportēta; jēdziens "ražotne" *REACH* regulas 3. panta 16. punktā ir definēts kā "vieta", kurā tiek lietota konkrēta infrastruktūra un iekārtas.

34 Šajā lietā attiecībā uz pirmajiem diviem iepriekšējā punktā atgādinātajiem nosacījumiem Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 66. punktā ir nospriedusi, ka "no [*REACH*] regulas 3. panta 15. punktā paredzētās starpprodukta definīcijas izriet, ka vielas kvalificēšana par starpproduktu ir atkarīga no paredzētā tās izgatavošanas mērķa un tās izmantošanas. Atbilstoši šai definīcijai starpprodukts ir viela, ko ražo ķīmiskai pārstrādei, un pārstrādē šo vielu izmanto vai patērē, lai to sintezētu". Ar šo novērtējumu, kurš būtībā ir atkārtots pārsūdzētā sprieduma 67. un 68. punktā, Vispārējā tiesa ir pareizi interpretējusi jēdzienu "starpprodukts" un, pretēji *PPG* un *SNF* apgalvotajam, šajā sakarā nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

35 Turklāt iebildumos, kas ir vērsti pret pārsūdzētā sprieduma 50.–58. punktu, saistībā ar Vispārējās tiesas novērtējumu par prasības pirmajā instancē pieņemamību būtībā ir kritizēts pamatojums, kādēļ tā ir atteikusies uzskatīt, ka akrilamīds tiek izmantots tikai kā starpprodukts. Šajā sakarā, vispirms pārsūdzētā sprieduma 51. punktā konstatējusi, ka 99,9 % gadījumu akrilamīds tiek izmantots kā starpprodukts, Vispārējā tiesa pārējā daļā uzskatīja, ka šīs vielas izmantošana būvjavas produktos un elektroforēzes gēlu izgatavošanā nevar tikt kvalificēta par starpproduktu.

36 Attiecībā uz būvjavas produktiem Vispārējā tiesa būtībā uzskatīja, ka, lai gan akrilamīda izmantošana nozīmē šīs vielas ķīmisku pārveidi poliakrilamīdā, šī procesa galvenais mērķis ir nevis ražot poliakrilamīdu, bet īstenot hermetizācijas funkciju, kas pārsūdzētā sprieduma 52. punktā it īpaši ir aprakstīta kā ūdens infiltrācijas novēršana, betona būvju remonts un kapilārā mitruma pieauguma novēršana.

37 Tādējādi Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 54. punktā nosprieda, ka "atbilstoši [*REACH*] regulas 3. panta 15. punktā paredzētajai definīcijai starpprodukts ir viela, ko ražo ķīmiskai pārstrādei, un pārstrādē šo vielu izmanto vai patērē, lai pārveidotu citā vielā. Šajā lietā būvjavas uz akrilamīda bāzes reaģents patiešām tiek izmantots citas vielas izgatavošanā, kur tas pats tiek pārveidots šajā citā vielā, proti, polimērā. Tomēr, kā ir apstiprinājusi *ECHA*, akrilamīds netiek izmantots sintēzes nolūkos [*REACH*] regulas 3. panta 15. punktā paredzētās definīcijas izpratnē. Tas netiek izmantots ar mērķi izgatavot šo citu vielu, ciktāl ķīmiskā procesa pamatmērķis ir hermetizācijas funkcijas īstenošana, kas notiek brīdī, kad būvjavas uz akrilamīda bāzes reaģents tiek polimerizēts. Polimerizējoties tas pārveidojas cietā gēlā, kas ir ūdensnecaurlaidīgs, izmantojot to būvjavas uzklāšanas darbos. Akrilamīda izmantošana būvjavas reaģenta veidā tādējādi nav starpposma izmantošana, bet gan vielas galīgā izmantošana".

38 Tomēr ir jānorāda, ka, tā kā vielas ražošanas un izmantošanas mērķis ir to pārveidot citā vielā, pirmais no trim nosacījumiem, kas izriet no šīs regulas 3. panta 15. punkta, lai vielu kvalificētu par "starpproduktu", ir izpildīts. Šīs pašas regulas 3. panta 15. punktā nav ietverts neviens papildu kritērijs, kas ļautu nošķirt atkarībā no šī mērķa galvenā vai papildrakstura, nedz izpētīt, vai ķīmiskais process, kurā viela tiek pārveidota par citu vielu, var tikt sajaukts ar šīs vielas galīgo izmantošanu, kam tā ir paredzēta.

39 Līdz ar to, atsakoties kvalificēt akrilamīdu tā pārveides procesā par poliakrilamīdu, kurš paredzēts lietošanai javā, kā "starpproduktu", Vispārējā tiesa, pievienojot *REACH* regulas 3. panta 15. punktā neparedzētu nosacījumu, ir nepareizi interpretējusi šo noteikumu.

40 Tomēr šī kļūda tiesību piemērošanā neietekmē pārsūdzētā sprieduma spēkā esamību tiktāl, ciktāl tā skar lieko pamatojumu. Faktiski pārsūdzētā sprieduma 50.–58. punktā izklāstītais pamatojums, par ko ir pirmais apelācijas sūdzības pamats saistībā ar prasības pirmajā instancē pieņemamību, seko pēc pārsūdzētā sprieduma 43. punktā norādītā neapstrīdētā secinājuma, ka apstrīdētais lēmums var tieši ietekmēt šīs vielas piegādātāju tiesisko stāvokli. Šīs tiešās sekas izriet no šīs regulas 31. panta 9. punkta a) apakšpunktā paredzētā informācijas pienākuma apzināt vielu atbilstoši *REACH* regulas 59. pantā paredzētajai procedūrai, kas ir jauna informācija, kuras rezultātā šiem piegādātājiem var rasties pienākums atjaunināt šajā 31. pantā minēto drošības datu lapu. No tā izriet, ka pirmais apelācijas sūdzības pamats, tā kā tas ir vērsts pret pārsūdzētā sprieduma 50.–58. punktu, nav efektīvs.

41 No iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka pirmais pamats ir jānoraida kā daļēji nepamatots un daļēji neefektīvs.

Par otro pamatu

Lietas dalībnieču argumenti

42 Ar otro apelācijas sūdzības pamatu, kas ir vērsts pret pārsūdzētā sprieduma 64.–71. un 77. punktu, *PPG* un *SNF* pārmet Vispārējai tiesai, ka tā nav lēmusi par viņu iebildumu saistībā ar *REACH* regulas 2. panta 8. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu un tātad nav ievērojusi savu pienākumu sniegt pamatojumu. Pārsūdzētajā spriedumā neesot izklāstīti iemesli, kādēļ šajā normā skaidri izteiktais atbrīvojums neietver šīs regulas 59. pantu.

43 *ECHA* un Komisija uzskata, ka pārsūdzētā sprieduma pamatojums ir pietiekams.

Tiesas vērtējums

44 No Tiesas pastāvīgās judikatūras izriet, ka Vispārējās tiesas pienākums sniegt pamatojumu tai liek skaidri un nepārprotami parādīt tās izvēlēto argumentāciju, lai ieinteresētajām personām ļautu saprast pieņemtā lēmuma pamatojumu un Tiesai veikt kontroli (skat. it īpaši spriedumu, 2004. gada 7. janvāris, *Aalborg Portland* u.c./Komisija, C-204/00 P, C-205/00 P, C-211/00 P, C-213/00 P, C-217/00 P un C-219/00 P, EU:C:2004:6, 372. punkts, kā arī rīkojumu, 2017. gada 1. jūnijs, *Universidad Internacional de la Rioja*/*EUIPO*, C-50/17 P, nav publicēts, EU:C:2017:415, 12. punkts).

45 Šajā lietā, vispirms pārsūdzētā sprieduma 63. punktā izklāstījusi *PPG* un *SNF* argumentāciju par *REACH* regulas 2. panta 8. punkta b) apakšpunkta pārkāpumu, Vispārējā tiesa 64.–71. punktā izskaidroja iemeslus, kas likuši tai nospriest, ka šī argumentācija nav pamatota.

46 Līdz ar to pārsūdzētā sprieduma pamatojumā skaidri un nepārprotami ir parādīta Vispārējās tiesas izvēlētā argumentācija, noraidot tai iesniegtās prasības pirmo pamatu.

47 Līdz ar to otrais apelācijas sūdzības pamats ir noraidāms kā nepamatots.

Par trešo pamatu

Lietas dalībnieču argumenti

48 Ar trešo pamatu, kas vērsts pret pārsūdzētā sprieduma 64.–71. un 77. punktu, *PPG* un *SNF* apgalvo, ka Vispārējās tiesas izvēlētā *REACH* regulas interpretācija, lai atteiktos uzskatīt, ka starpprodukti ir atbrīvoti no šīs regulas 59. pantā paredzētās apzināšanas procedūras, esot acīmredzamā pretrunā skaidrajam šīs regulas 2. panta 8. punkta b) apakšpunkta tekstam. Šī norma attiecoties uz visu šīs regulas VII sadaļu pilnībā bez izņēmumiem. Ja Savienības likumdevējs būtu vēlējies apzināšanas procedūru izslēgt no starpproduktiem rezervētās atbrīvojuma piemērošanas jomas, tas to būtu darījis ar skaidru tiesību normu. Tā kā šīs normas teksts ir skaidrs, neesot jāizmanto citas interpretācijas metodes kā vien gramatiskā metode.

49 *PPG* un *SNF* apgalvo, ka, pārsūdzētā sprieduma 65. punktā uzskatot, ka saskaņā ar *REACH* regulas 59. pantu jebkuram starpproduktam, kas var tikt kvalificēts kā "viela", ir jābūt pakļautam šajā normā paredzētajai apzināšanas procedūrai, lai gan šis 59. pants ietilpst regulas VII sadaļā, Vispārējā tiesa ir pārkāpusi šo pantu. Tas, ka vielai ir raksturīgās īpašības, kas rada ļoti lielas bažas un kas ir minētas šīs regulas 57. pantā, nedodot tiesības *ECHA* pārkāpt šo pašu regulu.

50 *PPG* un *SNF* uzskata, ka Vispārējās tiesas izmantotā *REACH* regulas 59. panta interpretācija pārsūdzētā sprieduma 66. punktā ir kļūdaina. Esot iespējams iekļaut vielu "kandidātvielu" sarakstā, vienlaikus precizējot, ka šī iekļaušana neskar šīs vielas izmantošanu starpprodukta veidā. Tā kā starpproduktiem nav jābūt iekļautiem šīs regulas XIV pielikumā, neesot iemesla tās ierakstīt sarakstā, kurš sastādīts šādai iekļaušanai.

51 Vispārējās tiesas konstatējumam pārsūdzētā sprieduma 69. punktā, saskaņā ar kuru *REACH* regulas 57. pants attiecas uz šo vielu raksturīgajām īpašībām, neesot nozīmes minētās regulas 2. panta 8. punkta b) apakšpunkta piemērošanai.

52 *ECHA* un Komisija apstrīd *PPG* un *SNF* argumentus.

Tiesas vērtējums

53 Lai atbildētu uz trešo apelācijas sūdzības pamatu, ir jāatgādina konteksts, kurā ir piemērojams *REACH* regulas 2. panta 8. punkta b) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums.

54 No šīs regulas 1. panta 1. punkta izriet, ka tās mērķis ir nodrošināt augsta līmeņa cilvēku veselības aizsardzību un vides aizsardzību, ieskaitot alternatīvu metožu attīstību vielu bīstamības novērtēšanai, kā arī vielu brīvu apriti iekšējā tirgū, reizē veicinot konkurenci un inovācijas. Šādam mērķim ar minēto regulu ir izveidota integrēta ķīmisko vielu kontroles sistēma, kurā ietilpst to reģistrācija, izvērtēšana, kā arī to atļaušana un iespējamie izmantošanas ierobežojumi (skat. it īpaši spriedumu, 2017. gada 15. marts, *Polynt*/*ECHA*, C-323/15 P, EU:C:2017:207, 20. punkts).

55 Kā ir uzsvērts tostarp *REACH* regulas preambulas 69. un 70. apsvērumā, tajā īpaša uzmanība ir pievērsta vielām, kuras tiek sauktas par tādām, "kas rada ļoti lielas bažas". Šīs vielas ir pakļautas šīs regulas VII sadaļā paredzētajai licencēšanas procedūrai. No minētās regulas 55. panta izriet, ka šīs licencēšanas procedūras mērķis "ir nodrošināt labu iekšējā tirgus darbību, reizē nodrošinot to, ka pienācīgi kontrolē risku, ko rada vielas, kas rada ļoti lielas bažas, un šīs vielas pakāpeniski aizvieto ar piemērotām alternatīvām vielām vai tehnoloģijām, ja to darīt ir pamatoti no ekonomikas un tehnoloģiju viedokļa" (skat. it īpaši spriedumu, 2017. gada 15. marts, *Polynt*/*ECHA*, C-323/15 P, EU:C:2017:207, 21. punkts).

56 Šīs licencēšanas procedūras pirmais posms ir vielu, kas rada ļoti lielas bažas, apzināšanas process, pamatojoties uz *REACH* regulas 57. pantā minētajiem kritērijiem. Otrais posms ir šo vielu iekļaušana to vielu sarakstā, uz kurām attiecas licencēšana, kas veido šīs regulas XIV pielikumu, un trešais un pēdējais posms attiecas uz procedūru, kuras rezultātā attiecīgajā gadījumā vielai, kas rada ļoti lielas bažas, tiek piešķirta licence (skat. it īpaši spriedumu, 2017. gada 15. marts, *Polynt*/*ECHA*, C-323/15 P, EU:C:2017:207, 22. punkts).

57 Lai nodrošinātu saskaņotību starp šīs regulas VII sadaļā paredzēto licencēšanas sistēmu un pārējiem Savienības normatīvajiem un regulatīvajiem noteikumiem, kas paredzēti cilvēka veselības un vides aizsardzībai no riskiem, kas [rodas] no ķīmisko vielu lietošanas, šīs pašas regulas 58. panta 2. punktā ir ļauts atbrīvot no licencēšanas pienākuma atsevišķus lietošanas veidus vai lietošanas veidu kategorijas, "ja, balstoties uz spēkā esošiem konkrētiem Kopienas tiesību aktiem, kas uzliek obligātu standartu prasības cilvēku veselības un dabas aizsardzības ziņā, risku pareizi kontrolē". Šis atbrīvojuma mehānisms ietver nesaraujamu saikni starp vielu un tās lietošanas veidiem vai lietošanas veidu kategorijām (spriedums, 2017. gada 13. jūlijs, *VECCO* u.c./Komisija, C-651/15 P, EU:C:2017:543, 30. un 37. punkts).

58 Papildus šim konkrētajam atbrīvojumam, kurš paredzēts *REACH* regulas 58. panta 2. punktā, šīs regulas 2. panta 8. punkta b) apakšpunktā ir noteikts vispārējs atbrīvojums, saskaņā ar kuru "uz ražotnē uz vietas izolētiem starpproduktiem un transportētiem izolētiem starpproduktiem neattiecas [minētās regulas] VII sadaļa".

59 Interpretēta burtiski, kā to dara *PPG* un *SNF*, šī pēdējā minētā norma liktu uzskatīt, ka jebkura viela, kas tiek izmantota kā ražotnē uz vietas izolēts starpprodukts vai kā transportēts izolēts starpprodukts, šī iemesla dēļ automātiski ir atbrīvota no *REACH* regulas VII sadaļas noteikumiem. Līdz ar to šādai vielai netiktu piemērota šīs regulas 59. pantā paredzētā apzināšanas procedūra, un tas notiktu pat tad, ja tās raksturīgo īpašību dēļ uz šo vielu attiektos šīs regulas 57. pants, kā rezultātā tā būtu jāuzskata par vielu, kas rada ļoti lielas bažas. Tātad arī šādai vielai nebūtu piemērojama licencēšanas procedūra, kura reglamentēta šīs pašas regulas VII sadaļas 2. un 3. nodaļā.

60 Šāda gramatiska interpretācija ir acīmredzamā pretrunā šī sprieduma 54. un 55. punktā atgādinātajam *REACH* regulas mērķim aizsargāt veselību un vidi. Turklāt tā nav saderīga ar šīs regulas struktūru.

61 Kā norādījusi ģenerāladvokāte savu secinājumu 85.–87. punktā, no *REACH* regulas 3. panta 15. punkta, kurā ir definēts "starpprodukta" jēdziens, un tās VII sadaļas kopīga lasījuma izriet, ka šīs pašas regulas 2. panta 8. punkta b) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums ir jāsaprot tā, ka tas ir piemērojams tikai tādas vielas izmantošanai, kura var tikt kvalificēta kā ražotnē uz vietas izolēts starpprodukts vai transportēts izolēts starpprodukts. Tātad šis atbrīvojums nav piemērojams VII sadaļas noteikumiem, kuros vielas regulētas atkarībā no citiem elementiem, nevis to izmantošanas vai izmantošanas kategorijām.

62 No tā izriet, ka *REACH* regulas 2. panta 8. punkta b) apakšpunktā paredzētais atbrīvojums attiecas tikai uz vienu licencēšanas procedūru, kas ir noteikta šīs regulas VII sadaļas 2. un 3. nodaļā. Šīs procedūras mērķis ir tieši norobežot konkrētās vielas, kas rada ļoti lielas bažas, izmantošanu un izmantošanas kategorijas, kuras var tikt licencētas, tostarp ar vispārējā atbrīvojuma atrunu, kas paredzēts šīs regulas 2. panta 8. punkta b) apakšpunktā.

63 Savukārt šis atbrīvojums nav piemērojams *REACH* regulas VII sadaļas normām, kurās vielas regulētas atkarībā no to raksturīgajām īpašībām. Šīs regulas 2. panta 8. punkta b) apakšpunktā tātad ir atļauts vielu apzināt kā tādu, kas rada ļoti lielas bažas, pamatojoties uz šīs regulas 57. pantā paredzētajiem kritērijiem, un tas var tikt darīts arī tad, ja šī viela tiks izmantota vienīgi kā ražotnē uz vietas izolēts starpprodukts vai kā transportēts izolēts starpprodukts.

64 Kā ģenerāladvokāte norādījusi savu secinājumu 83. punktā, no *REACH* regulas sagatavošanas darbiem izriet, ka šādu attiecību starp licencēšanas procedūru un atbrīvojumiem, kas attiecas uz vielām, kuras tiek izmantotas kā ražotnē uz vietas izolēts starpprodukts vai kā transportēts izolēts starpprodukts, jēga ir tajā, ka pēc sava rakstura šī izmantošana neizraisa bažas un tādēļ tā var būt atbrīvota no licencēšanas procedūras.

65 Tātad, nepieļaujot kļūdu tiesību piemērošanā, Vispārējā tiesa pārsūdzētā sprieduma 66. punktā nosprieda, ka "no [*REACH*] regulas 3. panta 15. punktā paredzētās starpprodukta definīcijas izriet, ka vielas kvalificēšana par starpproduktu ir atkarīga no paredzētā tās izgatavošanas mērķa un tās izmantošanas. Kā jau ir atgādināts [..], atbilstoši šai definīcijai starpprodukts ir viela, ko ražo ķīmiskai pārstrādei, un pārstrādē šo vielu izmanto vai patērē, lai pārveidotu citā vielā. Ciktāl visas vielas principā var tikt izgatavotas ķīmiskai pārstrādei un pārstrādē izmantotas vai patērētas, lai pārveidotu citā vielā, un tādējādi tām var būt starpprodukta statuss, tas, ka vielai šajā gadījumā ir starpprodukta statuss, nevar atbrīvot to no [šīs] regulas 59. pantā paredzētās apzināšanas procedūras".

66 Tā kā šis tiesību pamats ir pietiekams, lai tiesiski pamatotu pirmā pamata pirmajā instancē noraidīšanu, trešais apelācijas sūdzības pamats ir jānoraida kā nepamatots.

Par ceturto pamatu – acīmredzamu kļūdu vērtējumā

Lietas dalībnieču argumenti

67 *PPG* un *SNF* pārmet Vispārējai tiesai, ka tā pārsūdzētā sprieduma 69.–79. punktā ir noraidījusi to argumentāciju, kurā tās apgalvoja, ka *ECHA* ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā, neņemot vērā datus, kuri ir atrodami atbilstoši *REACH* regulas XV pielikumam izstrādātajos lietas materiālos. Vispārējā tiesa esot uzskatījusi, ka šīs regulas XV pielikumā minētie dati nebija nozīmīgi vielas apzināšanai šīs regulas 59. pantā aprakstītajā procedūrā.

68 Šis apgalvojums esot kļūdains. Šīs lietas izveide esot pirmais posms vielas licencēšanas procedūrā, un tai esot jāietver visa atbilstīgā informācija, lai varētu noteikt, vai šī viela ir jāiekļauj kandidātvielu sarakstā un *REACH* regulas XIV pielikumā. Papildus vielas raksturīgajām īpašībām atbilstoši šīs regulas XV pielikumam šajā vielas lietošanas lietā esot jāizskaidro tās iedarbība, alternatīvās vielas un riski.

69 Šajā lietā no *ECHA* rīcībā esošās informācijas izriet, ka akrilamīds tiek izmantots tikai kā starpprodukts. *PPG* un *SNF* uzskata, ka *ECHA* bija pienākums rūpīgi un neatkarīgi pārbaudīt šo informāciju (spriedums, 1991. gada 21. novembris, *Technische Universität München*, C-269/90, EU:C:1991:438, 14. punkts). Minētajā informācijā esot pierādījumi, ka *REACH* regulas 2. panta 8. punkta b) apakšpunktā paredzētie atbrīvojuma piemērošanas nosacījumi bija izpildīti.

70 *ECHA* un Komisija apstrīd šo argumentāciju.

Tiesas vērtējums

71 Kā tika nospriests šī sprieduma 63. punktā, *REACH* regulas 2. panta 8. punkta b) apakšpunktā tātad ir atļauts vielu apzināt kā tādu, kas rada ļoti lielas bažas, pamatojoties uz šīs regulas 57. pantā paredzētajiem kritērijiem, to darot arī tad, ja šī viela tiks izmantota vienīgi kā ražotnē uz vietas izolēts starpprodukts vai kā transportēts izolēts starpprodukts.

72 Tātad Vispārējā tiesa, pārsūdzētā sprieduma 69. punktā nospriežot, ka, "pat pieņemot, ka [Nīderlandes Karalistes izstrādātajā dokumentācijā atbilstoši šīs regulas XV pielikumam] ir ietverti tikai piemēri šīs vielas izmantošanai par starpproduktu, tam nav nozīmes, apzinot akrilamīdu kā vielu, kas rada ļoti lielas bažas un kas atbilst [šīs] regulas 57. pantā paredzētajiem kritērijiem, jo šī informācija neattiecas uz akrilamīda būtiskajām īpašībām", nav pieļāvusi kļūdu tiesību piemērošanā.

73 Šo pašu iemeslu dēļ tādā pat pamatojumā, kurš izklāstīts pārsūdzētā sprieduma 70. un 77. punktā, nav pieļauta kļūda tiesību piemērošanā.

74 Līdz ar to ceturtais pamats ir noraidāms kā nepamatots.

Par piekto un sesto pamatu

Lietas dalībnieču argumenti

75 Piektajā pamatā *PPG* un *SNF* kritizē pārsūdzētā sprieduma 93. punktu, kurā Vispārējā tiesa noraidīja viņu argumentus par samērīguma principa pārkāpumu. Tās uzskata, ka pastāvēja mazāk ierobežojoša alternatīva apstrīdētajam lēmumam, tā būtu bijusi – akrilamīda iekļaušanas kandidātvielu sarakstā brīdī paredzēt, ka šī apzināšana un iekļaušana neietekmē šīs vielas kā starpprodukta izmantošanu.

76 Ar sesto pamatu *PPG* un *SNF* apgalvo, ka pārsūdzētā sprieduma 93. punktā neesot sniegts pamatojums.

77 *ECHA* un Komisija apstrīd šos argumentus.

Tiesas vērtējums

78 Kā jau tika nospriests šī sprieduma 62. punktā, *REACH* regulas VII sadaļas 2. un 3. nodaļā paredzētās licencēšanas procedūras mērķis ir norobežot konkrētās vielas, kas rada ļoti lielas bažas, izmantošanu un izmantošanas kategorijas, kuras var tikt licencētas, tostarp ar vispārējā atbrīvojuma atrunu, kas paredzēta šīs regulas 2. panta 8. punkta b) apakšpunktā.

79 Šādos apstākļos, brīdī, kad tiek veikta ierakstīšana to apzināto vielu sarakstā, kuras vēlāk tiks iekļautas šīs regulas XIV pielikumā, sniedzot piezīmi – precizējumu, ka šī ierakstīšana neietekmē atbrīvoto izmantošanu atbilstoši šīs pašas regulas 2. panta 8. punkta b) apakšpunktam, tiek tikai atkārtots tas, kas jau izriet no *REACH* regulas. Kā norādījusi ģenerāladvokāte savu secinājumu 116. punktā, šāds pasākums nekādi neietekmētu samērīguma principa piemērošanu.

80 No tā izriet, ka, pārsūdzētā sprieduma 93. punktā noraidot *PPG* un *SNF* argumentāciju tādēļ, ka "likumdevējs [*REACH* regulas] 2. panta 1. punkta c) apakšpunktā un 8. panta b) punktā ir ieviesis īpašus noteikumus attiecībā uz starpproduktiem", Vispārējā tiesa nav pieļāvusi nekādu kļūdu tiesību piemērošanā un ir izpildījusi savu pienākumu sniegt pamatojumu.

81 Līdz ar to piektais un sestais pamats ir jānoraida kā nepamatoti.

82 No visiem iepriekš minētajiem apsvērumiem izriet, ka apelācijas sūdzība ir jānoraida pilnībā.

Par tiesāšanās izdevumiem

83 Atbilstoši Tiesas Reglamenta 184. panta 2. punktam, ja apelācijas sūdzība nav pamatota, Tiesa lemj par tiesāšanās izdevumiem. Atbilstoši šī paša reglamenta 138. panta 1. punktam, kas piemērojams apelācijas tiesvedībā, pamatojoties uz tā 184. panta 1. punktu, lietas dalībniekam, kuram spriedums ir nelabvēlīgs, piespriež atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, ja to ir prasījis lietas dalībnieks, kuram spriedums ir labvēlīgs.

84 Atbilstoši Reglamenta 140. panta 1. punktam, kas saskaņā ar tā 184. panta 1. punktu arī ir piemērojams apelācijas tiesvedībā, dalībvalstis un iestādes, kuras iestājušās lietā, sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

85 Tā kā *ECHA* ir prasījusi piespriest *PPG* un *SNF* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus un tā kā pēdējām minētajām spriedums nav labvēlīgs, tad jāpiespriež tām atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

86 Nīderlandes Karaliste un Komisija – personas, kas iestājušās lietā pirmajā instancē, – sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (pirmā palāta) nospriež:

1) apelācijas sūdzību noraidīt;

2) *Polyelectrolyte Producers Group GEIE* (*PPG*) un *SNF SAS* sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Ķimikāliju aģentūras (*ECHA*) tiesāšanās izdevumus;

3) Nīderlandes Karaliste un Eiropas Komisija sedz savus tiesāšanās izdevumus pašas.

[Paraksti]

i — Teksta 63. un 71. punktā pēc sākotnējās elektroniskās publikācijas ir veikti valodnieciski labojumi.